

EN DEFENSA DE LES CAIXES D'ESTALVI I DE LA SEVA FUNCIO D'IMPULS ECONÒMIC I SOCIAL DEL TERRITORI I DEL PAÍS

La publicació del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, sense previ debat cívic i social, i sense debat parlamentari, promou la seva transformació bancària, la privatització dels seus recursos, la centralització de la supervisió i el debilitament de l'obra social; això és del tot inacceptable, tant des d'una perspectiva econòmica i financera democràtica i plural, com des d'una perspectiva cívica, social i nacional de futur.

La Resolució de la Diputació Permanent del Parlament de Catalunya de 31 d'agost de 2010 que convalida l'aplicació del text estatal a Catalunya, d'acord amb la normativa vigent, amb el suport de les forces polítiques catalanes, tot i que suposa afeblir les eines financeres del país i minorar la capacitat de regulació autonòmica, és profundament decebedor i incomprensible políticament. Encara més, si tenim en compte que el governador del Banc d'Espanya ha manifestat públicament que la referència a l'evolució i fusions de les caixes són els projectes que es facin mitjançant la constitució de SIP, això és de bancs que assumeixin directament les funcions financeres de les entitats.

Al llarg dels anys, les caixes d'estalvi han promogut l'estalvi popular, han universalitzat l'accés als recursos financers, han fomentat les dinàmiques empresarials i l'ús de noves eines financeres, alhora que desenvolupaven una obra social, contribuint al benestar social i per tal d'evitar l'exclusió social, fins a convertir-se en les principals entitats financeres del país, gràcies a una activa participació de la societat civil i de les administracions territorials.

La modernització i la flexibilització societària de les caixes no pot efectuar-se en contra de la seva naturalesa jurídica, allunyant-se dels principis fundacionals i d'esquenes a la seva funció econòmica i social. Ni els criteris de solvència i d'eficiència financera que avui en dia es requereixen obliguen a fer-ho d'aquesta manera. No hi ha un únic model societari, ni una única forma d'operar en el mercat financer! És un intent d'aprofitar les dificultats presents per afavorir una major centralització dels recursos financers i del poder econòmic, a través de reduir la participació de la societat civil, del territori i dels treballadors.

És per aquestes raons que les entitats sotasignades MANIFESTEM:

1. Cal garantir la funció econòmica, financera i social de les caixes d'estalvi i, per tant, reduir la participació del capital privat fins a un màxim del 40% de les quotes participatives amb drets polítics o de la participació en les societats anònimes que gestionin les estructures financeres dels SIP de caixes. Convé garantir una participació majoritària en l'estructura de les caixes que no sigui de capital privat, i reforçar, a més a més, el paper i la responsabilitat dels consells d'administració de les entitats.

2. Cal mantenir la vinculació de les caixes i del territori, la seva capacitat de promoure l'estalvi, de donar suport a l'autònom i a la petita i mitjana empresa, els projectes empresarials de futur, i la participació de la societat civil i les administracions locals en un desenvolupament continuat, rendible i sostenible del territori. Cal evitar l'exclusió financera de les persones modestes, com passa en alguns països europeus, en especial després de la desaparició de les caixes d'estalvi, mentre que avui a Catalunya aquest percentatge és només del 3%.
3. Cal protegir l'obra social de les caixes i la seva contribució al benestar social del país. Les obres socials de les caixes financen programes essencials per a la cohesió social i reduir-ho afectaria greument el desenvolupament de les polítiques socials en curs, desbordaria la capacitat de les entitats i les administracions, i afebliria aquelles eines que contribueixen a reduir l'exclusió social i financera de les persones. Convé evitar que no es produeixi una apropiació particular dels excedents aplicats en aquest àmbit, ni se'n minorin els recursos.
4. Cal obrir un debat ampli i raonat sobre la funció financera, econòmica i social de les caixes d'estalvi en el context econòmic europeu i de futur, de manera que Catalunya, la societat civil, l'empresariat i les administracions participin i deixin sentir la seva veu i requeriments. Ens plantegem iniciar aquest debat al mes d'octubre, en el marc de la Universitat i amb la participació de tots els agents econòmics i socials del país, de manera que en les properes normatives es pugui incidir de forma democràtica en la configuració i regulació de les eines financeres que realment necessita el país.

Barcelona, 12 de novembre de 2010

Entitats promotores del manifest:

AICEC-ADICAE (Associació d'usuaris de bancs, caixes i assegurances)
ADES (Associació pel desenvolupament de l'Economia Social)
CCOO de Catalunya
CAB (Consell d'Associacions de Barcelona)
CONFAVC (Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya)
FATEC (Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya)
FETS - Finançament Ètic i Solidari
Fòrum de l'Economia Social
MLP (Moviment Laic i Progressista)
Òmnium Cultural
L'OCUC (L'Organització de Consumidors i Usuaris de Catalunya)
Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya
UCC (Unió de Consumidors de Catalunya)
UGT de Catalunya